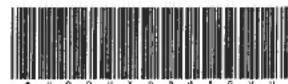
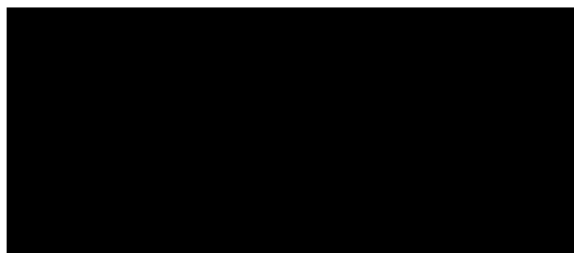

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, DS: qkbaa2n
posta@uouu.gov.cz, www.uouu.gov.cz

Čj. UOOU-03876/24-5

Praha 8. října 2024

Sdělení k podnětu k provedení přezkumného řízení dle ust. § 16b zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Vážený pane,

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) obdržel dne 20. 8. 2024 Vaše podání nadepsané jako „*Podnět k přezkumnému řízení*“.

V souladu s ustanovením § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), bylo Vaše podání vyhodnoceno jako podnět k provedení přezkumného řízení podle § 16b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“).

Ve svém podání napadáte rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále také „nadřízený orgán“) ze dne 20. 8. 2024, č. j. MSK 108508/2024, sp. zn. VŽ/21366/2024/Hra O84.3 S5, kterým byla v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změněna část výroku rozhodnutí Magistrátu města Opavy (dále také jen „povinný subjekt“) ze dne 26. 7. 2024, č. j. MMOP 123924/23838/2023/PRES, o odmítnutí žádosti o informace a to tak, že Vaši žádost odmítla dle § 2 odst. 3 InfZ.

Z Vašeho podání vyplývá, že považujete rozhodnutí obou správních orgánů za vydaná v rozporu s právními předpisy a nedostatečně odůvodněná. Tvrdíte, že je obecně povinností povinných subjektů informace poskytovat vyjma taxativně vyjmenovaných výluk, přičemž dle Vašeho mínění se v posuzovaném případě o takovou výlukou nejedná. Nesouhlasíte s tím, že byla Vaše žádost o informace vyhodnocena jako žádost o nahlížení do spisu, přičemž tvrdíte, že institut nahlížení do spisu je zcela jiný institut. Uvádíte, že „*dle zákona o svobodném přístupu k informacím lze získat pouze rozhodnutí či obdobnou listinu, a to ještě anonymizovanou, ale nahlížením do spisu je možno být seznámen s celým obsahem spisu.*“ V této souvislosti odkazujete na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 12. 2017, č. j. 30 A 211/2016-35. Dále poukazujete na pochybení povinného subjektu, který pro odmítnutí Vaší žádosti využil § 11 odst. 6 InfZ. Ve svém podání dále zpochybňujete postup, který zvolil nadřízený orgán, když změnil výrok rozhodnutí povinného subjektu, čímž dle Vašeho soudu založil vadu překvapivého rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že Úřad neměl k dispozici veškerou potřebnou spisovou dokumentaci, požádal dne 26. 8. 2024 nadřízený orgán o stanovisko a kompletní spisový materiál. Tyto dokumenty Úřad obdržel dne 9. 9. 2024. Nadřízený orgán setrval na svých závěrech uvedených v rozhodnutí.

Po posouzení Vašeho podnětu dospěl Úřad k níže formulovaným závěrům.

Dle ustanovení § 16b InfZ lze rozhodnutí nadřízeného orgánu přezkoumat v přezkumném řízení, pro jehož vedení podle zvláštního právního předpisu je příslušný Úřad. Tímto zvláštním právním předpisem upravujícím postup při přezkumném řízení je správní řád. Dle ustanovení § 94 odst. 1 správního řádu správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Dále dle tohoto ustanovení může podnět k provedení přezkumného řízení dát účastník, přičemž tento podnět není návrhem na zahájení řízení. Jinými slovy, správní orgán přezkumné řízení nezahájí v případě, že k jeho zahájení neshledá důvody.

Podstata přezkumného řízení spočívá v tom, že se jedná o dozorčí prostředek, jenž je Úřadem uplatňován z moci úřední. Přezkumné řízení se zaměřuje na posouzení souladu napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího procesního postupu s právními předpisy.

Úřad se v rámci posuzování Vašeho podnětu k provedení přezkumného řízení nejprve zabýval otázkou, zda rozhodnutí nadřízeného orgánu, a potažmo i povinného subjektu, obsahuje obligatorní náležitosti ve smyslu § 68 správního řádu. Poté posoudil aplikaci konkrétního důvodu pro odmítnutí žádosti o informace dle InfZ, načež dospěl k závěru, že obě rozhodnutí byla vydána v souladu s právními předpisy.

Úřad posoudil aplikaci konkrétního důvodu pro odmítnutí žádosti (tj. § 2 odst. 3 InfZ), načež dospěl k závěru, že nadřízený orgán se ve svém rozhodnutí dostatečně vypořádal s důvodem, na jehož základě byla žádost odmítnuta. Nadřízený orgán se v odvolacím řízení vypořádal s uplatněnými námitkami a posoudil soulad napadeného rozhodnutí povinného subjektu s právními předpisy. Nadřízený orgán přezkoumatelným způsobem popsal, na základě jakých skutečností dospěl k závěru, že se jedná o případ, který je nutno vyhodnotit jako žádost o nahlížení do správního spisu, a proto je třeba tuto žádost s odkazem na § 2 odst. 3 InfZ odmítnout.

Z obsahu Vaší žádosti je zřejmé, že fakticky žádáte o dokumenty, které tvoří podstatnou část správního spisu, k němuž se vztahují obě Vámi v žádosti uvedené spisové značky. Ve svém podání poukazujete na závěry vyplývající z rozsudku Krajského soudu v Plzni z 20. 12. 2017, č. j. 30 A 211/2016-35, nicméně je třeba doplnit další Vámi nezmíněný závěr tohoto soudu: *„výše uvedený postup správních orgánů je však nutné doplnit o pravidlo, resp. výjimku ze shora uvedeného postupu, které se užije v případech, kdy žadatel žádá správní orgán o vydání kopie celého správního spisu, jako tomu bylo v případě žalobce. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012 č. j. 7 Ans 18/2012-23 totiž vyplývá, že v případě, že žadatel požaduje kopii celého správního spisu (a nikoli jen jednotlivé listiny), je nutné postupovat dle ust. § 38 správního řádu upravujícím nahlížení do spisu, neboť právní úprava nahlížení do spisu dle tohoto ustanovení je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je nutné jej v takovém případě aplikovat (srov. rovněž např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008 č. j. 2 As*

38/2007-78). Každou žádost je totiž potřeba hodnotit dle jejího skutečného obsahu, přičemž žalobcová žádost (bez ohledu na to, že byla označena jako žádost o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím) je ve skutečnosti žádostí o nahlédnutí do spisu, kterou správní orgány v návaznosti na shora uvedené vyhodnotily správně. Z těchto důvodů správní orgány nepochybily, pokud žalobcovu žádost o zaslání kopií listin ve správním spisu odmítly s poukazem na skutečnost, že žalobce měl v daném případě správně postupovat dle ust. § 38 správního řádu.“

Výše uvedené závěry soudu se vztahují i na případy, kdy žadatel žádá o kopie podstatné části spisového materiálu, přičemž množství požadovaných dokumentů ze spisu se po obsahové stránce již fakticky blíží fyzickému nahlížení do tohoto spisu. Uvedené podporuje i stávající judikatura. Konkrétně lze odkázat na bod 14 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 51/2019 – 39, který uvedl následující: „**jak totiž plyne z již existující judikatury, vyhovět informační žádosti týkající se poskytnutí správního spisu lze nejen, pokud je požadovaný dokument konkrétně označen, ale především pokud nejde současně kompletní spis či jeho podstatnou část (viz výše již citovaný rozsudek sp. zn. 1 As 51/2009, případně nověji taktéž již zmiňovaný rozsudek sp. zn. 10 As 118/2018). Jinak řečeno, i pokud se žádost týká nikoliv kompletního spisu, ale „jen“ jeho podstatné části, stále obsahově jde o nahlížení do spisu, a míru konkrétnosti označení v žádosti požadovaných dokumentů již není třeba zkoumat.**“ Z výše uvedeného tedy vyplývá, že právní úpravu nahlížení do spisu není možné obcházet požadavkem na poskytnutí kopií dokumentů (pozn. tvořících podstatnou část předmětného spisu) podaného prostřednictvím žádosti o informace.

Úřad sám si po přezkoumání přestupkového spisu ověřil, že Vámi požadované dokumenty skutečně představují podstatnou část spisu. Úřad dále konstatuje, že námitky k aplikaci § 11 odst. 6 InfZ jste uplatnil již v odvolacím řízení a nadřízený orgán se s nimi vypořádal.

Postup, kdy nadřízený orgán v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změnil výrok prvostupňového rozhodnutí, nelze označit za nezákonný. O překvapivé rozhodnutí v posuzovaném případě nejde, neboť již povinný subjekt na str. 2 svého rozhodnutí uvedl, že se fakticky domáháte všech částí předmětného spisového materiálu a výslovně odkázal k § 38 správního řádu.

Úřad tudíž rozhodnutí nadřízeného orgánu nevyhodnotil po formální ani věcné stránce jako vadné. Tvrzenou nezákonnost tohoto rozhodnutí tedy neshledal.

Závěrem tak Úřad shrnuje, že **neshledal důvod pro zahájení přezkumného řízení**, neboť rozhodnutí nadřízeného orgánu ani povinného subjektu nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, o čemž Vás tímto vyzoomujeme.

S pozdravem

Mgr. et. Mgr. Veronika Svobodová, Ph.D.
vedoucí oddělení přezkumu

Rozdělovník – na vědomí:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, Odbor vnitra a krajský živnostenský úřad, 28. října 2771/117, 702 00 Ostrava, ID DS: 8x6bxsd

